

den halve Kreds, som Kjøbenhavn som sagt har faaet. — Jeg kan af disse Grunde ikke være med til at stemme for det foreliggende Forslag, og jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) om den Ret, som ved dette Lovforslags Vedtagelse begaas over for Bybefolkningens Interesser her i Landet. Bybefolkningens Repræsentation er jo i Forvejen meget sparsom her i Danmark, og den vil naturligvis vedblivende være i Minoritet i den lovgivende Forsamling — det er vel noget, som Forholdene vedblivende ville bevirke — men det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til ved denne Lovs Vedtagelse at gøre dette Forhold endnu uheldigere, end det hidtil har været. Det er dog en Kendsgerning, at Bybefolkningens Interesser vokse, og at de nødvendigvis kræve en Repræsentation her i den lovgivende Forsamling, hvis disse Interesser skal kunne varetages paa en tilstrækkelig fylldig Maade. Og det forekommer mig, at disse Interesser kræve det i saa meget højere Grad nu, efter at Landbostanden har organiseret sig og organiseret sig med det bestemte Formaal for De; kun at tage Hensyn til Landbointeresserne uden tilstrækkelig Hensyntagen til, om det stader eller gavner Bybefolkningens Interesser. Under saadanne Forhold forekommer det mig, at man ved Vedtagelsen af en Lov som denne, burde sørge for at faa Bybefolkningens Interesser repræsenterede under alle Omstændigheder i Henhold til det Krav, som Bybefolkningen har ifølge Grundlovens § 32. Dette har man ikke villet gøre; det gamle Højre her i Kjøbenhavn har forladt sine tidligere Støtter, det har svigtet Byernes Højres Interesser for at tæfkes sine ny Benner, sine ny Meningsfæller. Jeg tror ikke, at Højre, selv som Parti betragtet, er tjent dermed, men det er naturligvis noget, som Højre maa afgjøre med sig selv. Jeg tror, at det Tidspunkt vil komme, da Højre vil komme til at beklage, at det har gjort dette Skridt, da det vil komme til at se, at Udviklingen vil blive ført i en Retning, som Samfundets almindelige Interesser ikke paa nogen Maade kunne være tjente med. Jeg beklager meget, at dette Lovforslag skal gennemføres, og jeg kan ikke af de Grunde, jeg her har fremført, give Lovforslaget min Stemme.

Maa jeg maafe endnu gøre en Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre). Det undrede mig noget, at det ærede Medlem ligejom vilde vælge Ansvarret for den Valgkredsinddeling, som nu foreligger i Lovforslaget, over paa en Mand

uden for Rigsdagen, nemlig Kontorchef for Statistisk Bureau, Hr. Rubin. Saa vidt jeg er bekendt med denne Sag, stiller Forholdet sig saaledes, at Hr. Rubin vel har udarbejdet denne Plan, men paa Bestilling af et af Udvalgets Medlemmer. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at lægge Ansvarret for, hvorledes denne Plan er udarbejdet, over paa vedkommende Kontorchef for Statistisk Bureau.

H. C. Hansen: Der er næppe paa denne Sags nuværende Trin nogen hynderlig Anledning for den Gruppe af Tinget, hvortil jeg hører, til at fremsøre en ny Begrundelse af vor Stilling til denne Sag, og det saa meget mindre, som vort Standpunkt fuldt ud og vor Begrundelse i alt væsentlig falder sammen med det ærede Medlems, der i Fjor var Ordfører for Udvalget, det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre). Da dette ærede Medlem haade i Fjor og i Mar i Betænkningen og gennem alle Behandlingerne i Salen lige saa klart som omstændelig har fremsat og motiveret dette Standpunkt, finder jeg ingen Anledning til at supplere hans Udtalelser eller til for vort eget Vedkommende at fremkomme med noget ud over det, der allerede foreligger. Jeg skal derfor kun tillade mig at benytte Besligheden til at bringe den ærede Landstingsmand en Tak for den loyale og dygtige Maade, paa hvilken han har røgtet sit Hver som Ordfører for Flertallet. — Jeg skal altsaa nu ikke komme nærmere ind paa denne Sag i dens Almindelighed, jeg skal kun i Anledning af den Forandring, som Forslaget er undergaaet i det andet Ting, og som gaar ud paa at forhøje Folketingets Medlemsantal fra 110 til 114, sige, at vi gerne gaa ind paa denne Forøgelse, da vi derved have Sandsynlighed for at opnaa en midlertidig Ordning af denne Sag, der sikkert maa erkendes at være et betydeligt Fremskridt fra den bestaaende Ordning, som jo — derom ere alle enige — er i højeste Grad uheldig. Jeg tror, at den bestaaende Ordning aldeles sikkert kan karakteriseres lige saa vel som den foreslaaede, som „en lille Evighed“. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) karakteriserede den her foreslaaede Ordning som „en lille Evighed“, men jeg tror ikke, at det med større Ret kan siges om den Ordning, som nu skal etableres, end om den, der nu er, at det er en lille Evighed. Da jeg betragter dette som et meget betydeligt Fremskridt og et Skridt i Retning af, det Grundloven kræver, stemmer jeg for Forslaget og anbefaler mine Meningsfæller ogsaa at gøre det.